

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 207 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 5 D'OCTUBRE DE 1912 ***

QUÈ ES EL CINE

Es immoral perquè atenta contra la llei divina. Allà's veuen en quadres vius, realistes, emocionants, les profanacions religioses, els insults a persones sagrades, escarnis dels misteris de la Religió. En el cine s'aplaudeixen els odis fratricides, els homicidis per gelosies, per interès, per egoisme, per passió; en la pel·lícula's revelen petites y grans passions; foc de luxuria, que devora les entranyes d'un amant; bogeria per un joc, que precipita a la miseria a una esposa y als fills; infidelitat conjugal, que porta la discussió y l'anarquia al sí de la família. Es en el cine ahont se fa l'apologia dels desacates a l'autoritat, ahont s'ensenyen graficament les maneres de robar, de burlar y sustreure indecorosament a l'imperi y a la sanció de la llei positiva; es allà ahont s'ostenta ab tota sa cruesa, infamia y nuament el predomini del vici. Es el cine un dels poquíssims llocs ahont l'homo, la dona, la donzella pudorosa, el jove piadós, miren el vici cara a cara y no's ruborisen; es allà l'únic lloc ahont el marit consent que s'ensenyi a sa esposa'l camí de la infidelitat; ahont el pare tolera que s'alliçoni a sos fills en la forma de baluart; desobehirlo y derrotar sos pocs o molts havers; ahont la mare permet que una paraula inconvenient, un ademán poc decorós, un espectacle inhonest, depositen en el cor de ses filles un gèrmen de desdita, un element de discòrdia domèstica, un principi de ruina moral. Diguemho de nou, el cine, objecte de nostres censures, es profundament immoral.

El cine, pel sol fet de ser immoral, es antiestètic. Obr el primer tom de les obres de Milá y Fontana's, y en la pàgina 108 llegex aquell paragraf: «L'ideal de la bellesa en l'ordre moral consistex en la major rectitut y grandesa d'anim, en l'ausencia dels sentiments vulgars y rastres, tal com se troba en

certs caràcters morals representats pels més grans poetes de diferents èpoques.» En estètica, diu el metex autor, no pot haverhi diferencia entre lo bo y lo bell, entre lo dolent y lo lleig. En conseqüència, comprén molt malament la estètica'l qui vol alimentar son esperit d'idees innobles, d'ensenyences y fets rastres, abominables; el que, invocant un cru *realisme*, en lloc de cercar lo bell, lo digne de la naturalesa, tributa culte a lo lleig, deformat per la malicia o per la passió humana.

Es degradant, perquè coloca a l'actor y a l'espectador al nivell de les més baixes passions. Un jove calavera que arruina a sa família, que comet una infamia, que explota la bona fe d'un oncle o amic seu, per una estratagema enginyosa surt lliure de compromissos devant de la llei penal y la societat; aquest jove es admirat per uns, aplaudit per altres y poc menys que venerat pels més. A tal extrém de desagradació arriba'l qui comensa per perdre'l sentit moral.

Destrueix, además, o disol el verdaer esperit social, tota vegada que aplaudeix y casi divinisa la irreligió, la immoralitat, la ganduleria, la infamia, el desecat, la injusticia; subverteix tota noció d'ordre, d'il·lustració, de civilització, de cordura social; introdueix en el còs de la societat els gèrmens que han de produir necessariament sa desorganització; a l'ànima de la societat se li treu tota acció y tot prestigi; l'esperit queda sens vigor y sense alé pera les grans obres de restauració, pera les grans produccions artístiques que elevin el nivell de la societat.

Es gran, idò, la malicia moral y social que entranya'l cinematograf, tal com venim estudiantho. Aqueys quadres que acabam de deliniar, de sobres saben la major part de nostres lectors que no son ficcions. Allà existeixen, o millor, son acompanyats per sos pares els nins, en quins totjust alboreja l'ús de raó; allà es

conduida per la má de sa mare la nina innocent, a la qual se la rodeja de la major vigilancia a fi de que una amiga indiscreta no li reveli'ls secrets de la naturalesa, que, per altra part veu estampats y posats al descobert en la pel·lícula. Son aqueis meteixos ninets els que expliquen, ab un semicandor propi de l'edat en que desapareix, els quadres y les escenes que acabam d'apuntar.

IDILIO FRANCISCANO

La paz de Dios reinaba
sobre los valles de la verde Umbría.
El sol ya declinaba;
y sosegado el día,
muriendo como el justo, sonreía.

Sereno y recogido,
descalzo el pie, con un sayal por veste,
un pobre, como ungido
de bálsamo celeste,
seguía á solas un sendero agreste.

Y el valle atravesando
donde Bevagna la gentil reposa,
vió cerca, revolando
en nube rumorosa,
multitud de avecillas prodigiosa.

Absorto al contemplarlas,
él saludó. Las aves sosegaron;
y, yendo él á llamarlas,
ellas se le acercaron,
y amigas, sin temor, le circundaron.

— «Hermanas avecillas,
cantad á Dios con fervoroso anhelo;
servidle, aves sencillas,
que os da sobre este suelo
alas y plumas de gallardo vuelo.»

«Nobleza y hermosura,
mejor que á muchas obras de sus manos,
os dió, y morada pura
que anhelan los humanos,
el reino de esos aires soberanos.»

«Y libres de desvelos,
sin sembrar ni segar, os alimenta
el Padre de los cielos,
que con bondad atenta
os mira y os escucha y acrecienta.»

Dijo; y las avecillas,
que inmóviles callaban escuchando,

movieron sus alillas
de gozo rebosando,
con caricias al pobre venerando.

Entorno de él volaban,
que, cual ebrio de Dios, iba y venía;
su túnica rozaban,
rozaban á porfia...
Y él, haciendo la cruz, las bendecía.

¡Flor del Edén perdido,
sencillez del amor, ciencia primera,
tu encanto, ya en olvido,
natura toda entera
en el Pobre de Asís reconociera!

Él, en su amor sublime,
de todo sér llamábase el hermano;
y cuanto lucha ó gime,
(¡ay! hasta el hombre insano)
rendíase al humilde soberano.

De Cristo la dulzura
por ciudades y yermos predicaba;
y á todo la ternura
sin término alcanzaba
que de su herido pecho desbordaba.

Trasunto de su Amado,
pasó por estos valles peregrino...
Aun de su pie llagado
la huella en el camino
trasciende á puro bálsamo divino.

MIGUEL COSTA, PBR.

Curació maravillosa

atribuida a Pio X.

Segurament, molts de nostros llegidors, haurán sentit a dir que'l Papa actual, Pio X, fa miracles.

Pel Maig passat la premsa publicava la curació miraculosa que havia feta de la sordera a una jove alemana, que volia ésser carmelita del Monesteri de San Remo, y que'l Doctor Bubone havia declarat incurable; y que després de curada vestí ab gran alegría l'habit religiós que desitjava.

Ara llegint *La Croix* d'aquests dies nostro amic D. Ventura Maril, ha trobat el siguent fet, que extractam:

La pelegrinació francesa a Roma va ésser rebuda pel Papa, aquex any, dia 10 de setembre.

Entre'ls pelegrins hi havia En Pere Beaumont, jove de 21 any, natural del Departament de la Girond. Estava completament sort desde l'edat de 2 anys a consecuencia de un abcés que'l feya sufrir cruelment.

Lo havien tractat els més famosos espacialistes de Paris; pero sempre varen ésser vans els esforços y esments de la ciencia médica.

S'allistá a la pelegrinació francesa ab l'intenció de tenir la ditxa d'ajonayarse a n-els peus de Pio X, y suplicarli que demanás a Deu per la seua curació.

A n-el moment que va porer cumplir els seus desitxs, li demaná'l Papa si tenia la fé;

però com no poria sentir res, contestá per ella sa mare.

—Si, Santíssim Pare, el meu fill té la fé; digné aquesta.

Ales hores axeca el Papa els uys a n-el cel, dona un perey de copets demunt el cap del jove y li va dir: *Si, fil meu, Deu te curará* y a n-el metex instant En Pere de Beaumont sent la veu del Papa, de sa mare y de tots eis qui'l rodeltaven y se posá a plorar.

Y desde aquell dia seguex sentint tot lo que li diguen, encara que sia en veu molt baixa.

Congrés Eucarístic de Viena

Enguany s'es celebrat el Congrés Eucarístic a Viena.

Aquests congressos, ja fa anys, tenen verdadera importancia perque constituexen espléndides y públiques manifestacions de la fe catòlica, principalment de la fe en la sagrada Eucaristia que's passeja en processó y s'exposa a la pública adoració.

La processó va seguir una via d'uns dos quilómetros y a ella hi desfilaron noranta mil homos.

Se votaren les següents conclusions:

1.ª Establiment de misiones populars en desagravi de les ofenses públiques al Santíssim Sagrament.

2.ª Moralisació del teatre, prenguent per model el de Calderón.

3.ª Fomentar el zel dels rectors perque procurin el desplegament de la Adoració Nocturna.

4.ª Foment dels Congressos Eucarístics nacionals.

Les adoracions nocturnes allá congregades feren una nit de vetlla a Nostramo que diuen constituí un acte imponent.

La vaga de carrilayres

A Catalunya están en plena vaga de carrilayres y ro s'hi veu la sortida. Aquesta vaga posa demunt la taula una pila de preguntes dificiles de contestar.

¿Guanyen els obrers ferroviaris lo sou que els pertoca de justicia?

¿El trebay a que están subjectats es un trebay proporcionat a les forces humanes?

¿Unes companyies ferrocarrileres qu'han passat anys y panys sense repartir dividendo a les accions poden millorar molt el sou y la feyna dels empleats?

Les vagues ¿son de per sí lícites y morals?

¿Aquestes vagues que causen tan greu perjudici a tercer son o no immorals?

¿Aquestes vagues que atenten a la vida de la societat y del Estat se poden tolerar?

Qui guanyará la vaga, ¿els carrilayres? ¿les companyies?

Qui perdrá més en la vaga ¿potser el públic?

Es justa l'apreciació que he sentit fer d'aquesta qüestió. Vet-aquí dos exèrcits que's tiren y fusellen al poble que está esmitij.

Els ampurdanesos no poden enviar sos

rems a Fransa.

Els compradors de verema han desaparegut dels llocs que no tenen més remey que vendre-la perque no tenen cups.

El bestia de vaques, cabres y peu rodó de Barcelona y sos contorns que no baxa de 20 o 30 mil caps está seriament compromés se se la aufaus d'Urgell.

Les agencies y carreters en vaga forrosa. El comer paralísat y la industria tota aturada.

Els litigants se disputen deu o quinze milions de pessetes; el públic pert centenars de milions de riquesa.

Deu don seny a qui més ni falti.

J. R.

Teadures d'or

ENCARA PARLA EN ROOSEVELT

«Ella—l'Iglesia—inspirá aquella espléndida floració del temps dels Reys Catòlics, d'energies intelctuals y morals més exuberants que les d'aquelles boscuries verges d'aquesta América, d'aquells fruys assahonats del sigle d'or espanyol; ella creá el caràcter espanyol superior al espartá, robust y viril, noble y generós, greu, valent fins a la temeritat; els sentiments caballerecs d'aquella nissaga potent d'héroes, sabis, sants y guerrers que semblen llegendaris; d'aquells cors indomables, d'aquelles voluntats de ferro, d'aquells aventurers nobles y plebeus qu'en pobres barcos de fusta corrien a doblar la terra y axamplar l'espai, limitant esfèricament el globo y completant el planeta, obrint al través del Atlántic nous cels y noves terres, aont els rius son mars y el territori integra un alt mon iluminat per astres que no somniá Tolomeu; ella mogué a n-aquesta rassa espanyola que ha fet lo que cap altre poble: descubrí un mon y oferirlo a Deu que lehi va concedir—

—a Deu com altar, com trono—; fou un fraire Las Casas, el qui inspirá les *Lleys d'Indies* paternals, perque els espanyols, ab la transfusió de llur sanc, vida y fe, implantassen una civilització molt distinta de la d'altres pobles conquistadors, molt altra cosa que matar y esclavisar rasses, com n han fet els francesos, els inglesos y nosaltres metexos ab els indians al Nort d'América, y están fent els inglesos a la India y els alemanys a l'África.

Y quant vos conten faules d'aqueixa mala compresa «Inquisició» sapiguen que històricament se comproba que l'Iglesia no cremá cap sabi verdader ni cap verdader artista; que no eufagá el pensament; els errors de la Inquisició eran errors del temps, la Iglesia cremá clergues renegats o insubordinats per exemple Giordano Bruno, que ho mereixia; cremá idiotes, assessins, astròlegs bruixes, com nostres pares cremaren puritans precisament a n-aquesta plassa aont están reunits...

L'Iglesia catòlica está educant gratis a ses escoles aont els nins catòlics paguen, a nins y nines protestants y juheus que no tenen aules suficients en les escoles públiques

y la paga que li donam a l'Iglesia es cobrarli contribucions per escoles nacionals de que no's servex».

Ja veus, lector, que diu y com ho diu, a sos compatriotes En Roosevelt. Llástima que no hagués parlat axí ell y d'altres com ell en aquelles hores terribles que precediren la desfeta del imperi colonial que ara tant s'alaba! Es clar que ni axí hauria pogut evitarse el dolorós sacrifici que venia fatalment com una conseqüència de l'orgull y dels pecats de tots. Molt es, no obstant, que 'ns alabin homo com Roosevelt, y ja fariem molt si sabiem aprofitarnos de les seves alabances per treballar axi com cal a fi de merexe altres majors encara.

Cronicó d'Inca

Setembre de 1912.

Dia 29.—Nostro Cura Arciprest explica d'alt sa trona una interessant Pastoral del Illtre. Diocessá, que ha escrita sobre'l reso del Santíssim Rosari, durant el mes de Octubre.

Se quexa, amargament, el Sr. Rector, que no acostumin assistir a n-el res públic del Rosari, que se fan a nostres iglesies, els senyors, els qui están a d'alt.

Diu qu'ell es estat a la Seu de Mallorca y a altres parroquies y ha vist que la gent grossa com qui se donás cita per donar exemple al poble per resar el Rosari en públic, puis que les calamitats que mos amenassen y mos toquen ja, tant engrunarà a pobres com a rics.

Trasladám aquesta recomendació a n-els qui no eren.

—Mor de malaltia el cavall de l'Amo'n Bartomeu Fiol (Serra) que tenia fama d'esser uns dels millors de Mallorca per corre, y no fá molt guanyá mesions importants.

—Al capvespre se fa la processó, votada per la vila, per commemorar l'aniversari del miracle de les sagrades suors del Sant Cristó d'Inca.

¿Y encara no s'es posada una pedra commemorativa a n-el lloc aont se verificá tant portentós miracle?

En vá s'engrandirá el carré de Palmer, y s'hi farán bons casats y se procurarà l'embelliment d'aquella entrada, si no s'hi posa dita lápida e-hi faltará lo millor, y nostros fills porán dir que feyem les coses esburbades y que mos feyem trons de nostres tradicions y de nostra historia. Al manco se cambiás el nom del carré dientli: *Carré del Sant Crist*.

—La novellada que s'es verificada a la

plassa d'Inca, segons diuen els aficionats, tal vagada va esser la més bona de les curses que s'han donadas a Inca: En Petreño y Pepeillo se lluyren. L'entrada va esser regular y no hi va haver res denou.

Octubre de 1912

Dia 1.—Un'altra jove inquera se tancá monja a n-el convent de clausura de Sant Bartomeu d'Inca. Na Magdalena Alzina, naboda del Diputat provincial D. Joan Alzina.

La felicitám per lá seua vocació religiosa desitjantli moltes felicitats del esperit en la vida claustral.

Dia 3.—Avuy nostro mercat parexia una fira per la molta gent que hi ha comparagut y les moltes barrines que s'hi han fetes.

A la cortera se presentá molt de blat de llevor que se pagava a 18 y a 18 pessetes y mitja la cortera.

Figues seques n'hi havia moltes a n-el pes, cotetjantse les bones de 18 pessetes fins a 22 idem.

El bessó a 100 pessetes el quintá.

També hi havia gran plassada de porcs grassos qu'apenes tenien demanda, pagantse a 11 pessetes l'arrova els que compraren.

Dia 4.—Conforme'i programa publicat s'es celebrada la festa de Sant Francesc a l'iglesia del metex nom.

Completes y comunió general solemnes y concorregudes.

A l'ofici la missa d'En Perossi, *Te Deum Laudamus*, fonc bellament interpretada y el Pare Caldentey fe un hermos penerigic de la pobresa del Sant Patriarca.

Peró l'acte que dexá més bona impressió va esser la funció del vespre. Després del eczercissi piedós de la *Mort de Sant Francesc* cantat per la capella, el P. Cerdá fé un sermó que versá sobre l'amor que'l Xerafi d'Assis tenia a la Naturalesa y a l'humanitat, fent notar que la falta d'amor que hi ha en les classes socials promou les vages que tenim a Espanya.

Acabá la funció ab una processó ab el santíssim per dins l'iglesia, assistint a ella molts de terciaris portant llum y duquent exteriorment l'escapulari de l'orde.

Obria la processó el penó de la Germandat y la tancava el Discretori de senyors.

Alló parexia un encierro de coranta hores.

—Després del ofici de Sant Francesc a la plassa del convent se sortearen premis pels qui donen llimosnes per les obres del campanar.

Sortiren agraciats els sigüents números: Primera sort 155; segona 1867; tercera 47 y quarta 605.

—Aquesta setmaua s'es feta una crida ordenant a les families que vulguen matar porc, que 24 hores abans tenen que avisar el Veterinari del Municipi perque lo vissuri.—*El Cronista*.

BOLLETI COERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	100'00	el quintá
Blat	a	18'00	la cortera
Xexa	a	18'50	id.
Sivada	a	9'00	id.
Ordi	a	11'00	id.
Faves de cuynar	a	20'00	id.
Idem. novellas.	a	15'00	id.
Monjetes de confit	a	32'00	id.
Siurons	a	20'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Palatas	a	4'00	es quintá.
Moniacos	a	0'00	id.
Garroves	a	6'00	id.
Gallines	a	0'85	sa tersa
Ous	a	1'20	sa dotzena

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

SOR JERONIA

Dijous dematinada morí Sor Jeronia Mulet y Fiol a n-el convent de Filles de la Misericordia d'aquesta ciutat.

Molt se poria escriure de la vida y gestió enmitx d'Inca d'aquesta benemèrita religiosa que mos ha dexat el dissapte del seu Pare y Fundador a ne qui tenia fonda y fervorosa devoció.

A l'edat de 18 anys vesti l'hábit religiós y passat el noviciat entre'ls fervors d'una gran vocació, fonc destinada a n-el convent de Muro, aont residí 8 anys fins que fonc passada a Inca, essent confundadora del convent de la Sagrada Familia, ara, per les festes de Navidat, farà 33 anys.

Dona de carácter humil y desembarassat, natural y franc, parexia que tenia al seu càrrec els oficis més insignificants del convent, com era l'ensenyansa de párvulos, però quant de profit en treya ella, feitse *monja popular* a benefici de la Religió y del poble.

Es segú que moltes religioses naturals d'Inca, al rebre la noticia de la mort de Sor Jeronia, axugantse una llágrima de sos uys dirán: ¡Oh Sor Jeronia! a ella després de Deu dec sa meua vocació religiosa.

Es segú, que aquest dies, molts de matrimonis, haurán recordat ab agraiment les corredisses de Sor Jeronia per posar pau dins la seua llar y treure d'ella el dimoni de la discordia.

Feya més la bona religiosa. Fins arribá la

seua gestió a un matrimoni que vivien separats, tot baix la direcció de l'autoritat eclesiàstica de qui may presindia.

Si preguntau a n-els homos d'Inca de 20 a 40 anys de edat si conexien Sor Jeronia, casi tots vos contestaràn: a mi m'ensenyà les oracions per prepararme per la primera comunió. Tots faràn molts d'alogis de la seua canya catequística que derramava mel, consells y bondat.

Però tot axò ho feya calladament, sens pretensions, sens anunciaments ni recordacions, sens darse conta ella metexa del bé que feya.

Se cuydà moltíssims d'anys de la Tercera Orde de San Francisc, y tot el seu desitx era que tothom se fes terciari. Era una monja fonament franciscana.

Sa malaltia es estada llarga y penosa, ni les metexes monjes sabien lo que ella sufría, puis, may consentí que les germanes la curasen, fins a la darrera per tenir agotades les forces que fonc quant veren sufriments que no havia revelat.

Be ha demostrat la ciutat d'Inca qu'estimava Sor Jeronia en lo gran acompanyament que ha tengut el seu cadáver a n-el Cementeri.

Dies enera manifestá desiys d'acabá la novena de San Francisc, que feya, y llevors

mori; efectivament, Deu li va concedir morir el dissapte del Sant estimat y es de creure que gaudirá ja de la visió beatífica.

***

A n-el convent de clausura d'aquesta ciutat ha mort Sor Magdalena de Pacis, Ferrer després de 13 anys de malaltia sufrida ab adificant resignació.

Dimecres passat, després de haver assistit a missa y rebuda la comunió, se sentí indisposta y casi repentinament se dormí en el Senyor, com piadosament se pot creure.

Era natural d'Inca y d'una familia distingida, tenia 53 anys d'edat y 33 que vestia l'hàbit religiós.

Acompanyam ab el sentiment a les religioses y a ses germanes naturals, ses madones Margalida y Juan'Ayna Ferrer y demás familia—R. I. P.

Escapulons

Missa nova.—A la iglesia de Sant Felip Neri de Palma, diumenge passat, celebrá sa primera missa nostro bon amic y col·laborador de Ca-Nostra Mossen Joan Bibiloni y Vila.

Li donam l'enhorabona més coral, desit-

janlli moltes felicitats en son ministeri sacerdotal.

Concurs Nacional de Bolletins Parroquials.

—«La Acció Social Popular» desitjant fomentar la publicació de Bolletins Parroquials y altres fuyes consemblants que tant contribuyexen a estrenya les relacions del poble ab la Iglesia, ha acordat celebrar un concurs ab premis que oferexen els Prelats de Sevilla, Burgos, Granada, Barcelona, Jaca, Urgell y altres entitats eclesiàstiques.

—El Senyor de sa tenda de Sant Josep, de Palma, mos fa a sabre que a n-el sorteig que se verificá dia primer d'aquest mes es sortí agraciad el dia 9 dels dies hàbils de setembre.

—Demá, diumenge, hi ha corregudes de cintes per bisbicycles a n-el carré de San Francisc organises p'En Rafel Ferrari.

Les cintes duen la divisa: Honor a San Francisc—1912.

AXÓ NO VÁ

Al donar conta al número anterior de la sessió del Ajuntament diguerem que s'havia de donar 15 ptes. de llimosna a una familia de Catalunya que viu a Inca, puis sols s'acordá que la llimosna fos de 7'50 ptes.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero; Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»
ROPAS HECAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES
ALMACENES **SAN JOSÉ**

DE
IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11—Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
INCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS == PRECIO FIJO

Imprenta de Ca-Nostra

Se confecciona tota classe de modelació per Juljats municipals y Caxes rurals baix d'intel·ligents direccions. Talonaris per la loteria nacional, programes y tota classe de treballs ab prontitud y economia.

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs mestres y obrers que mos ho demanin sols los contám 2 pessetes.

A n-els qui comprin a nostra llibreria per 100 pessetes cad'any al contat los regalám la suscripció.

Els suscriptors tenen dret a publicar un anunci 4 vegades l'any.

Carré de la Murta, 5.—INCA.

REPRESENTACIONES PRINCIPALES

que dins el Ram de Llibreria
te'n

Miquel Durán Seurina

La de la Casa GUSTAU GILI qu'a l'actualitat edita les *Obres completes* d'en Joan Maragall.

La de la Casa SATURNI CALLEJA qu'ara publica una biblioteca titulada: *Ciencia y Acción*, recomanada per molts de Prelats espanyols.

La de la Casa F. SEIX, qu'actualment publica una obra de molta acceptació: *Enciclopedia Juridica Española*.

La de la Casa ESPASA, que se llueix ferm en una obra de gran renom la *Enciclopedia Universal ilustrada*.

INCA, (BALEARES)

Aquest Setmanari sa publica ab censura eclesiàstica